

Matouš 28,11-15; 8. 4. 2018 (sborové shromáždění)

Když se ženy vzdálily, někteří ze stráže přišli do města a oznámili velekněžím, co se všechno stalo. Ti se sešli se staršími, poradili se a dali vojákům značné peníze s pokynem: "Řekněte, že jeho učedníci přišli v noci a ukradli ho, když jste spali. A doslechne-li se to vladař, my to urovnáme a postaráme se, abyste neměli těžkosti." Vojáci vzali peníze a udělali to tak, jak se jim řeklo. A ten výklad je rozšířen mezi židy až podnes.

Je po velikonocích. Evangelium o vzkříšení běží svou cestou. Ženy, co šly zrána ke hrobu, se radují, učedníci se probírají z velkopátečních frustrací... – ale Matouš potřebuje vyprávět ještě i o těch, kteří se celé té události snaží postavit na odpor. Tak jako po Ježíšově narození nevypráví jen o mudrcích, klanějících se nemluvnátku, ale i o Herodovi, jeho intrikách a krveprolití, tak i po andělském zvěstování u hrobu evangelista chvíli sleduje vedle sebe dva děje: Kudy běží (a jak velkou radost působí) evangelium o vzkříšení – a jak se rozhodují a jednají ti, kdo se celému Ježíšovu příběhu postavili na odpor, kdo chtěli Ježíše jednou provždy umlčet a vyřídít.

V uších ještě doznívá *Bud' tobě sláva, jenž jsi z mrtvých vstal*, ale Matouš si všímá, jak zareagovali další posluchači andělského kázání o tom, že Kristus Pán vstal z mrtvých – Pilátovi sekuriťáci.

Proč se ocitli u hrobu, říká se už na sklonku velkopátečního děje: Měli zabránit tomu, aby Ježíšovo tělo někdo ukradl z hrobu. Ti, kdo podle příběhu zmanipulovali dav i Piláta, aby soudil tak jak dav řve, ti dostali strach, že by učedníci mohli ještě fikanějším nápadem obrátit Ježíšovu konečnou prohru v konečné vítězství, totiž, kdyby se jim podařilo zmizet Ježíšovo tělo. Vždyť taková mediální bomba by zhatila všechny doposud úspěšně plněné plány, jak Ježíše definitivně vymazat ze srdcí, myslí i učebnic náboženství. Proto si velekněží vyžádali slyšení u Piláta a vymohli si, že k hrobce s ukřižovaným pošle svou strážnou rotu.

Jenže teď, v jitře třetího dne, najednou není koho hlídat. Do pasti padla sama past. *"Není zde, byl vzkříšen!"* otráslo andělovo kázání ženami a Pilátovu ochranku rozklepalo ještě víc. Nejenže neuhlídali „mrtvého objektu“ v hrobě, ale navíc se zapletli do události, na niž je krátká jejich výzbroj i zkušenost, že ozbrojený okupant a smrt mají vždycky navrch. A strážné popadlo cosi zhola nečekaného, bázeň: Šok ze setkání s pravdou, která spaluje každou lež, ochromující šok ze setkání se svatou čistotou, která spaluje všechny intriky a

podlosti. V tomto stavu, duchovně naruby, se dopotácejí až k těm, kteří si je najali, a jim vyřizují *všechno, co se stalo*.

Všechno. Nejen, že hrob je prázdný, ale že podle andělského kázání se stala právě ta nejnečekanější a nejzávažnější událost: Ten ukřižovaný byl vzkříšen. Pravda a láska zvítězily nejen nad lží a nenávisť, ale dokonce i nad smrtí.

Pohne to s někým z adresátů? Ani náhodou.

Nepadnou na kolena, nevyznávají svou zatvrzelost jak zlí rádcové (což se děje jen v pohádce). Místo toho začnou organizovat mediální kampaň, financovanou patřičným počtem stříbrných. Kampaň, která má zahladit škody, které na jejich plánech napáchalo vzkříšení: Rozhlašte, že toho galilejského podvodníka ukradli jeho učedníci a že je to dopředu naplánované spiknutí. Tomu budou lidi věřit. Vždyť to zní jako nejrozumnější vysvětlení té bláznovské události z jitra prvního dne po sobotě. Takhle se zrodila „alternativní pravda“ o Ježíšově zmrtvýchvstání. Ani na to nepotřebovali Aeronet či Parlamentní listy. A když Matouš sleduje její účinky, konstatuje, že v jeho době došla sluchu u většiny. Takhle to tedy je. Evangelium o vítězství nad smrtí a každou beznadějí vstupuje do světa polopravd, lží, pomluv a falešných inscenací. A vypadá to, že je v tomto světě docela bezbranné.

Co s tím?... Dobrá otázka pro bohoslužby na výročním shromáždění, kde se máme ptát i po tom, co nás nese a drží a zač máme konkrétní odpovědnost.

1. Předně nám má dojít: **Velikonoční písnička o Vítězi nad smrtí i nad nepřátelstvím k evangeliu a kristovské svobodě**, to není žádná relaxační melodie, vhodná leda tak do církevních obývacích. Chce a **má znít i v drsném a prohaném světě** manipulativních webů, alternativních pravd či podprahové reklamy, bez nichž jakoby se už (aspoň podle některých) nedalo dneska získat patřičnou odezvu. S božíhodovým evangeliem vstupujeme do světa, kde nám každý nebude poklepávat po rameni: Vítejte milí učedníci a učednice, zrovna na něco takového jsme čekali. A my s tím v klidu právě takhle máme počítat.

2. Evangelium o tom, že ukřižovaný byl vzkříšen, jednoznačně stvrzuje: Kristova spása – vysvobození – pravda a láska – to ve velikonočním jitře už vyhrály. I pro nás. K svobodě spasených jsme povoláni. K tomu přidává evangelium varování: Když chce někdo vzít naši svobodu (což platí pro křesťany i občany svobodné země), začne tím, že lže. Vypouští do světa falešné zprávy, straší, osočuje. Dnes zejména sočí na ty, kdo kristovsky a nezištně

slouží potřebným, ať už v naší zemi, nebo trpícím zdaleka. Dokonce se s tím úspěšně vyhrávají volby. My jako ti, kdo byli osloveni autentickým evangeliem, máme proti tomu být na stráži. Ne jako Pilátovi sekuriťáci, ale jako vojáci Kristovi. *'Opásání kolem beder pravdou, obuti k pohotovému službě evangeliu pokoje – a se štítém víry – proti propagandistickým střelám lži.'*

3. výraznou roli při té konfrontaci svědků pravdy se lží hraje **bázeň** – jako šok a zjištění, že je vše naruby. Z tohoto vykojení se člověk může buď vrátit zpět ke každodenní rutině (jako ta uplacená ochranka z evangelia), nebo ho to naopak inspiruje k „bázni Kristově“, k **respektu** k tomu, co říká evangelium. A bázeň víry vede k tomu, že člověk rozlišuje, kdy se sluší více poslouchati Boha než lidí. Osvobozuje k odvaze, aby se člověk nebál ani škod, jež mi ty ohnivé střely lží, posměchu a odmítání kristovských hodnot mohou způsobit.

Vzpomeňme na Alfréda Kocába a jeho úsměv, s nímž s autoritou povolání svědka Kristova vyhlášoval „Kristus – tj. Vzkříšený – je Pánem!“ Tohle evangelium osvobozuje. K pravdě – i od frustrací, jakými bludy a jak snadno se dají lidé dnes zblbnout. A taky dává výdrž, udržet si naději i důvěru a lásku v zápasech s metastázemi lží a beznadějí.

Klidně bychom tu mohli povědět *Amen*, ale já ještě potřebuju říct jednu věc:

Bylo by chybou, kdyby nás tenhle příběh utvrdil v odporu k židům jako těm, kdo podle Matoušova vyprávění celou tu vylhanou historku o Ježíši zinscenovali. Bohužel se v dějinách církve najde nemálo těch, kdo toto vyprávění právě takto pochopili: Vidíte ty židy? Nejenže ukřižovali Pána Ježíše, ještě navíc pustili do světa historku o tom, že učedníci Ježíše nakonec ukradli.

Jenže v Matoušově velikonočním příběhu jsou právě ty falešné výpovědi z úst Ježíšových protivníků zvláštním způsobem pravdivé: *Jiné zachránil, sám sebe zachránit nemůže...*, posmívalo se mu jeho církevní panstvo na Velký Pátek – přičemž jejich slova vystihují průběh té záchrany líp, než lecjaký katechismus. Teď, ke vzkříšení nabízejí zase zlehčující vysvětlení: Přišli jeho učedníci, a *ukradli ho*.

Ale když znáš Písma, vzpomeneš si: S takovou vizitkou se Ježíš ani zdaleka neocítá v té nejhorší společnosti.

Být ukraden, to v příbězích Izraele patřilo k příběhům postav (vlastně) mesiášských. Za všechny jmenujme milovaného syna Josefa, toho zvláštního vizionáře, který svými sny vzbudil zášť svých bratří – byl ukraden a prodán jak otrok do říše smrti – aby z hrobu egyptské kobky slavně vstal, přinesl záchranu

mnohým – a svým bratřím smíření.

Ta lživá pověst, kterou okupanti za úplatu roznesli o Ježíši do celého civilizovaného světa, navádí vlastně víru na dobrou stopu: *Nebojte se věřit - v toho, který byl ukraden*. Vždyť je to příběh toho, který si své vítězství neukradl, ale sám sebe zmařil, vzal na sebe okradenost a zbídačenost svých bližních, a to až do smrti na popravišti. Proto na něj jeho Otec nezapomněl, ale vyvýšil ho, abychom se před ním klaněli – a v příběhu toho ukradeného nacházeli bohatství spásy, bohatství nového lidství. Amen.

Pořad bohoslužeb 8. 4. 2018

Pozdrav + 346,1

In: Oko Hospodinovo bdí nad těmi, kdo se ho bojí, nad těmi, kdo čekají na jeho milosrdenství, aby ze smrti je vysvobodil, naživu zachoval v čas hladu. Naše duše s touhou vzhlíží k Hospodinu, on je naše pomoc, náš štít. AMEN (Ž 33,18nn)

Píseň 350,1-4

Modlitba

Jsi nám zdrojem veselí, Bože a Otče, jsi nám písničkou naděje. Vždyť ses třetího dne přiznal ke svému zavrženému Synu. Nedovolils', aby zvítězilo tupé násilnictví, lež a odpor k tvé svobodě; překazils' plány těch, kdo se cítili pevně v sedle. A my, tolikrát ubití a bezradní ze světa, kde se nám zdají vítězit právě lži a násilnictví, smíme díky evangeliu o vzkříšení znova povstávat, vydávat se na cestu, zpívat a veselit se z vítězství ukřižovaného Krále milosrdenství a pravdy. Děkujeme za důvěru, že nezklameš ty, kdo na tebe očekávají, a děkujeme za evangelium, které takoveto důvěře umožní vyrůst navzdor všem okovům i závorám. Věříme, že ho pro sebe i mnohé další potkáme i dnes. Amen.

1. čtení Gn 40,1-15

Píseň 662,1-3

kázání

Píseň 344,1-5

Ohlášení

Přímluvy (Kyrie eleison)

Tvé evangelium, Pane, umožňuje jít do světa beze strachu. Prosíme za křesťany, kteří se od světa a jeho potřebných odvracejí, foukají si na dušičku, sedají na lep fámám, jež nahánějí strach. Osvobozuj silou svého evangelia je i nás. *Spolu tě prosíme Kyrie eleison...*

Tvé evangelium ujišťuje o síle tvého odpuštění. Prosíme za všechny, kdo se trápí svou vinou, selháním, úpadkem věrohodnosti církve či sboru. Sami na tom máme podíl. Od tebe očekáváme očištnou sílu pro každého. *Spolu tě prosíme Kyrie eleison...*

Ujišťuješ s novou naléhavostí o blízkosti tvého království. Jeho moc ať proměňuje naše vztahy – léčí každou lidskou rezignovanost a vrací síly unaveným a vyhořelým. *Spolu tě prosíme Kyrie eleison...*

Ve velikonočním jitře jsi jasně ukázal, že poslední slovo má soucitná lidskost, služba pravdě i druhým. Prosíme za všechny, kteří jsou obklopeni nenávistí, tvrdostí a lhostejností. Prosíme za ty, kdo jsou zapomenuti ve svém zoufalství. Dávej sílu víře prorážet zdi lhostejnosti a nelidskosti. *Spolu tě prosíme Kyrie eleison...*

Kristus zvítězil nad smrtí. Moci tvé útěchy a naděje svěřujeme ty, jimž smrt vzala někoho blízkého – a právě tak prosíme i za ty, kdo cítí, že jsou smrti na dohled. *Spolu tě prosíme Kyrie eleison...*

Potřebujeme tvé evangelium v životě, v rodinách, v práci, své každodennosti. Dávej nám jeho sílu stále plněji prožívat i ve společenství tohoto sboru. *Spolu tě prosíme Kyrie eleison...*

Otče náš

Poslání Ef 6,14nn

Požehnání

A hle, já jsem s vámi po všechny dny, až do skonání tohoto věku. Amen

Píseň 660,3